

съ различни вариации и на разни гласове. Всичкитѣ бѣхх увѣрени, че тѣ разговарятъ на отколѣненъ забравенъ языкъ на своята вѣра, на тѣхъ само извѣстенъ. Такова е расположението на човѣческата природа къмъ мистификации, че такива дервиши, така също както и образованитѣ сектатори, пѣятъ на същата тема — да лъжатъ се ебе си и да пущатъ прахъ въ очитѣ на хората, като разбиратъ твърдѣ добръ какво тѣ правятъ. Едно врѣме дявола шепнялъ на нѣкой си философъ: записи, че нѣма правда на Божийтъ свѣтъ, не обичатъ истината людитѣ

Двамата дервиши продължаваха да се разговарятъ по-между си когато Юмеръ-ага извика:

— Казацитѣ дойдаха.

Идхъ казацитѣ, на главитѣ имъ червени шепки, а на шепкитѣ вмѣсто султани, конски онашки, и подъ всѣкиго отъ тѣхъ пѣргаво и будно крачи черенъ конь. Спрѣха се и слѣзаха отъ конѣтѣ. Тѣхнийтъ офицеринъ свѣтломустакатъ, сивоокъ, високъ Ляхъ,*) по лицето се види че е юнакъ и нѣма да позволи да му плюятъ въ кашата; той влѣзе въ стаята и тутакси се здрависа съ поручика.

Той захвана да разказва какъ измъчилъ казацитѣ проклѣтнийтъ Кушу Оглу: криволи по два, три пѣтя, уловишъ му диретѣ и пакъ пропадне, изъ куманя сѣкашъ избѣгва. Нито единъ юнакъ отъ украинскитѣ степи не умѣе така ловко да се извърта както той. Като лисица се крие въ дупката; ний казацитѣ стари кучета, сѣдимъ съ зяпнали уста надъ дупката, а той прѣзъ другъ излазъ хайде въ полето и избѣгалъ,

— Прѣдстави си, ний изловихме всичката му шайка, а него въ нея нѣмаме, но уловихме му диретѣ. Ний подирѣ му, въ пусия — нѣма та нѣма. Подирѣ два дена ний намѣрихме една дупка и признаци около нея, че Кушчията билъ тамъ, влѣзахме въ дупката и трѣгнахме въ подземелието подъ гората, сѣкашъ къртици. При излаза видѣхме по пѣсъка дпри голѣми, малки и магарешки.

*) Ляхъ — Полякъ.